

intente fixæq; cogitatōis dissipatio: custo-
die exterminatio. Et ideo bene dicit ec-
clesiasti. xx. Qui multis vris verbis ledit
aiam suā. **C**Secūda causa est qz per taci-
turnitatē vitant multa scādala dissensionū
guerrarū pericula et etiā mortis q̄ ex loq̄-
citate sepe cōtingunt. Et hāc causam tan-
git bt̄us Benedictus cū ait (Et alibi). s.
scriptū est videlicet prouer. xiiij. (Adors
et vita in manibus lingue) ecclesiasti. xxviiij
Multi ceciderūt in ore gladij: sed non sic
quasi qui interierūt per linguā suā. Item
prouer. xiiij. dicit sapiētissimus Salomon
Qui incōsideratus est ad loquendū senti
et mala: quare optime scūs pater ad taci-
turnitatē discipulū exhortat: qz qui odit
loquacitatē extinguit maliciā: ecclesiasti. xix
Tertia causa est quia taciturnitas mul-
tum puenit statui z cōditioni discipuloz:
cuiusmodi sunt viri religiosi qui in schola
virtutū cōtinue se exercēt. Nam vt dicit
sydonius in epla. xxj. Pythagoras adue-
nientibus discipulis prius legif tacendi
patientiā qz loquendi mōstrasse doctrinā
Et vt ait hiero. i epla ad nepocianū: Pro-
cras adiuravit discipulos anteqz eos do-
ceret z in verbis suis iurare cōpulit z iu-
ramenti extorsit silentiū. Et hanc rationē
inducit beatus pater Benedictus (Nāz
loqui z docere magistrū condecet: tace-
re et audire discipulo puenit. Et ideo si q̄
requirēda sunt a priore cū omī humilitate
et subiectiōe z sūma reuerentia regran-
ne inuideant plus loqui qz expedit) Est
aut cōsiderandū pro eo qd̄ magistros di-
cit docere z loqui z tacere discipulos: qz
taciturnitas etiā quandoqz reperit vitio-
sa sicut z ipsa loquacitas. Ecclesiastes. iij.
Tempus tacēdi z tēpus loquēdi: seruāda
est lingua nō insolubiliter liganda. Taci-
turnitas maxime rep̄bensibilis est in pre-
latis qbus ex officio incūbit docere pplm
illos enī tacere a verbo pdicatiois mors
est. Unde sacerdos solebat habere tinti-
nabula in ore vestimentozū ingrediēs et
egrediēs sūariū: sonū faciēs vt nō morerē
exodi. xxvj. vbi Grego. Sacerdos ingre-
diens z egrediēs morif si de eo sonitus nō
audiat qz contra se diuinā irā iudicis p-
uocat si de eo sonitus pdicatiois nō proce-
dat. Unde ezech. xxxij. Si speculator vi-

derit gladiū venientē z nō insonuerit buc-
cina z pplus non custodierit se z venerit
gladius z tulerit de eis aiām: ille quidē in
inigtate sua captus est: sanguinez eius de
manibus speculatoris requirā. Et. j. corin
vj. Uhe mihi si non euāgelizauero. Ubi
ergo ex officio incumbit loqui p̄sone sicut
magistro z plato dinoscit conuenire: aut
vbi veritas periclitaret aut periculū ma-
gnūz imineret ex taciturnitate taciturni-
tas esset vitiosa. vñ Isa. Missus a deo ad
pphetandū q̄ etiā inter pctōres habitās
inter quos veritas piclitabat dicit: Uhe
mihi qz tacui: Isa. vj. Et ideo bt̄us Greg.
in moralibus dicit: Discreta vicissitudi-
ne pensanda sunt tpa ne aut cū restrigi de-
bet lingua p̄ verba se inutiliter soluat: aut
cum loqui vtiliter potest semetipm per pi-
griciā restringat. Idē in pastoralī: Sicut
id discreta locutio in errore p̄trabit: ita idi-
scretū silentiū eos qui erudiri poterāt in
errore dereliquit. **Q**uarta causa qz
taciturnitas siue silentiū facit ad p̄fectōez
hoīs: **D**hus Ad summā p̄fectionis volo-
te esse breui loquūz rariloquū z submissa
voce loquentē. Seneca: Auribus frequē-
tius qz lingua vttere. Itē tardiloquū te es
se iubeo z p̄pe erit tibi deus. Hinc est qz
Arsenio: descēdēte a palatio vt monachus
fieret z per cōsequēs ad p̄fectionē tendēs
facta est vox dicēs: Arseni fuge z cace z q̄
esce: he enim sunt radices non peccandi.
Ambro. libro. de officijs: Silēdi patiētia
oportunitas loquēdi: z contēptus diuitia-
rum sunt maxima fundamenta virtutum.
Quinta qz taciturnitas siue silentiū ope-
rat ad veritatē religionis: Nā absqz fre-
no silentij vana est putanda religio. Jac.
iij. Si quis putat se religiosum esse nō re-
frenās linguā suā a malo: sed seducēs: cor-
suū: huius vana est religio. Religio absqz
silentio est q̄si castrū habēs guerrā absqz
porta z absqz muro: Ecclesiasti. xxvij. Qui
tuo fac ostia. Proverbi. xxv. Sicut vrbs
patēs z absqz murozū ambitu: ita vir q nō
potest in loquēdo spiritū suum cohibere.
Sexto quia taciturnitas hoīem robo-
rat, siue fortem facit. Isa. xx. In silentio et
spe erit fortitudo vestra. Sicut enī ad for-
titudinē obsessorū in castro valet plurimū
bona clausura cū forti adiutorio: sic ad for-

Concludit qñ
quibus vbi
tacere sit peri-
culum.

Silentij facit
ad p̄fectionez
hominis.

Radices non
peccandi.

Religio sine
silentio cui cō-
paretur.

Silentij mul-
tum valet ad
fortitudinem
spiritualē.

Exempla ge-
neraliū de silētio

Taciturnitas
aliquā vitiosa
et in quibus

Figura et ex-
positio de si-
lentio platoz